

Č. j./Sp. zn./Typ

MD-35686/2025-072/2

MD/35686/2025/072

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo dopravy, jako nadřízený věcně příslušný orgán (dále jen „nadřízený orgán“) podle ustanovení § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), a v návaznosti na ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“),

rozhodlo

ve věci stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ ze dne 15. 7. 2024, kterou podal pan (dále jen „stěžovatel“), proti výši úhrady sdělené podle § 17 InfZ při vyřizování žádosti o informace ze dne 28. 6. 2024 přípisem Krajského úřadu Královéhradeckého kraje (dále jen „povinný subjekt“) ze dne 15. 7. 2024 pod č. j. KUKHK-IZ-78/MSZ/2024,

takto:

Podle ustanovení § 16a odst. 7 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, se požadovaná úhrada za poskytnutí informace snižuje na 1 032,- Kč.

O d ů v o d n ě n í

I.

Nadřízenému orgánu byla v souladu s § 16a odst. 5 InfZ postoupena stížnost stěžovatele spolu s příslušným spisovým materiálem povinného subjektu. Ze spisového materiálu plynou následující skutečnosti.

Stěžovatel se prostřednictvím datové schránky obrátil na povinný subjekt se žádostí ze dne 28. 6. 2024, v níž na základě InfZ požádal o poskytnutí těchto informací:

- „- Kolik zdejší úřad vydal v roce 2023 rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu.
 - Jaká byla ve věci oprávněná úřední osoba, bylo-li více oprávněných osob u některé z věcí, tak jména všech oprávněných úředních osob.
 - Kdy příslušná právní věc zdejšímu úřadu napadla a kdy bylo vydáno rozhodnutí o odvolání.
 - U každé kauzy žádám o její identifikaci prostřednictvím spisové značky.“

Povinný subjekt k žádosti stěžovatele zaslal přípis ze dne 15. 7. 2024 pod č. j. KUKHK-IZ-78/MSZ/2024, ve kterém stěžovateli sdělil částečnou odpověď a zároveň uvedl, že v souladu s § 17 odst. 1 InfZ bude za poskytnutí informací požadovat úhradu účelně vynaložených nákladů v celkové výši 6200 Kč. K samotnému stanovení výše úhrady pak povinný subjekt uvedl:

„Odbor dopravy a silničního hospodářství krajského úřadu, oddělení dopravy, uvedlo, že eviduje pouze počty odvolacích řízení, které předkládá v rámci kontroly nadřízenému orgánu, tj. Ministerstvu dopravy. Žádnou další evidenci odvolacích řízení nevede.“

K dohledání jednotlivých věcí a poskytnutí požadovaných informací je třeba v rámci spisové služby EZOP projít kontejnery nazvané přestupky 2023 a vybrat z těchto kontejnerů rozhodnutí o odvolání. Jedná se o kontejnery 4 oprávněných úředních osob. Je třeba do každého spisu nahlédnout a ověřit, zda se jednalo o přestupek dle zákona číslo 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen z. č. 361/2000 Sb.), neboť v uvedených kontejnerech jsou též přestupky dle zákona číslo 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákona číslo 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, delegace řízení, podjatosti a podobně.

Bude nutné vytvořit excelovskou tabulku, kam budou požadované informace zapsány. Dále bude nutné projít jednotlivě spisy uložené v kontejneru přestupky 2023, každý spis otevřít, zjistit, zda se jedná o rozhodnutí dle z. č. 361/2000 Sb., pokud ano tak zkopírovat č.j., oprávněnou úřední osobu, datum rozhodnutí, to vše jednotlivě a vložit do excelovské tabulky, dále otevřít postoupení odvolání – odrážku 1 spisu a zjistit, kdy odvolání napadlo na krajský úřad. Při pečlivém vyhledání a zaznamenání uvedených informací se jedná o dobu cca 6 minut na jeden spis. V případě 310 spisů je časová náročnost získání požadovaných informací 31 hodin ($310 \times 6 = 1860 \text{ minut} = 31 \text{ hodin}$).

S ohledem na vše výše uvedené stanovuje krajský úřad úhradu za poskytnutí požadovaných informací následovně.

Celková výše úhrady: 6 200 Kč

- mimořádně rozsáhlé vyhledávání..... 6 200 Kč (31 celých hodin při sazbě 200,- Kč za hodinu).“

Závěrem přípisu povinný subjekt informoval stěžovatele o způsobu a lhůtě úhrady požadované částky, včetně poučení o důsledcích případného nezaplacení.

Výzva povinného subjektu byla stěžovateli doručena cestou datové schránky dne 15. 7. 2024.

Proti oznámené výši úhrady podal stěžovatel v souladu s § 16a odst. 1 písm. d) InfZ stížnost ze dne 15. 7. 2024: „Není vůbec zřejmé, proč by bylo zapotřebí, aby pracovník fyzicky prohledával „kontejnery nazvané přestupky 2023“. Povinný subjekt ví, že se jedná celkem o 310 spisů, tím je počet spisů konečný a spisy jsou již identifikované. Povinný subjekt nyní tvrdí, že ke zjištění rozhodných skutečností musí spisy vyhledat a projít fyzicky, to však není pravda, protože postačí tyto spisy otevřít v elektronickém softwaru spisové služby. Ten obsahuje veškeré potřebné informace (jeho součástí je případně i samotný text vyhotoveného odvolání). Není zřejmé, proč by muselo být někde hledáno fyzicky. Dále není potřeba vytvářet nějakou „excelovskou“ tabulku, v systému spisové služby, stačí provést export vyfiltrovaných dat nebo provést snímek obrazovky a začernit osobní údaje. Nikoliv něco kopírovat a zdlouhavě vypisovat do excelové tabulky.“

Tvrdí-li povinný subjekt, že je nejprve zapotřebí vyhledat, která z 310 správních věcí byla vedena ve věci přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, pak si dovoluji tvrdit, že postačí do filtru zadat odbor, který věc u povinného subjektu řešil, protože přestupky proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu řeší jiný odbor, než přestupky jiné.

Opět není zapotřebí nic hledat. Případně je možné v softwaru spisové služby filtrovat dle skutkové podstaty. Takovou funkcionalitu nabízí veškeré běžně dostupné software spisové služby, např. též GINIS, který povinný subjekt též využívá.

Zejména pak povinný subjekt uvedl, že mu vyhledávání informací bude trvat 31 hodin času. Vůbec však neodůvodnil, jak k takovému závěru dospěl. Uvedl jen, že se jedná o cca 6 minut na jeden spis, ale nijak neodůvodnil, proč zrovna 6 minut na jeden spis. Také může být potřeba toliko jedna minuta na jeden spis. Tvrzení o potřebě 6 minut na jeden spis není nijak podloženo, ani odůvodněno. Lze pochybovat, že otevřít jeden spis v systému elektronické spisové služby za účelem zjištění, že jeho předmětem není rozhodnutí o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, zabere 6 minut.“

Povinný subjekt k podané stížnosti uvádí, že ji považuje za nedůvodnou, přičemž na uvedené výši úhrady nákladů spojených s poskytnutím požadovaných informací trvá, a je dle něj přiměřená a řádně odůvodněná, přičemž stěžovatel byl o výši úhrady náležitě a obsáhle informován a byly splněny i všechny ostatní náležitosti ust. § 17 zákona č. 106/1999 Sb. a povinný subjekt tedy postupovali v souladu s příslušnými právními předpisy.

II.

Nadřízený orgán posoudil stížnost stěžovatele z hlediska přípustnosti a včasnosti. Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že stížnost podal stěžovatel a jedná se tedy o stížnost přípustnou. K hledisku včasnosti podání stížnosti bylo zjištěno, že byla podána ve lhůtě stanovené zákonem. Poté se nadřízený orgán zabýval posouzením postupu povinného subjektu při vyřizování žádosti o poskytnutí informace a dospěl k následujícímu.

Dle ustanovení § 17 odst. 1 InfZ jsou povinné subjekty v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Dle § 17 odst. 3 a 4 InfZ přitom platí, že v případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Součástí oznámení musí být poučení o možnosti podat proti požadavku úhrady nákladů za poskytnutí informace stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d), ze kterého je patrné, v jaké lhůtě lze stížnost podat, od kterého dne se tato lhůta počítá, který

nadřízený orgán o ní rozhoduje a u kterého povinného subjektu se podává. Nesplní-li povinný subjekt vůči žadateli oznamovací povinnost podle odstavce 3, ztrácí nárok na úhradu nákladů.

Čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod předpokládá, že podrobnosti poskytování informací orgány státu a samosprávy budou stanoveny zákonem, což ustanovení § 17 InfZ splňuje. Úhrada nákladů navíc není koncipována jako důvod zakazující přístup k informaci ve smyslu čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, ale čistě jako – jak zdůrazňuje i judikatura soudů – „cena informační služby“. Listina přitom *právo na informace* nekoncipuje jako právo bezplatné. Tam, kde určité právo nelze podmínit úhradou, stanoví toto pravidlo Listina výslovně (srov. čl. 31, čl. 33 odst. 2 a čl. 40 odst. 3), takže v ostatních případech není v rozporu s ústavním pořádkem, pokud je realizace konkrétního práva vázána na určité výdaje (za podmínky jejich přiměřenosti, což § 17 InfZ nepochybně splňuje, když umožňuje úhradu jen skutečně vynaložených materiálových nákladů a nikoli generování jakéhokoli zisku či stanovení paušální náhrady). V každém případě lze úhradu nákladů podle § 17 daného zákona považovat za opatření legitimní i přiměřené, které nenarušuje právo na informace.

Z předloženého spisového materiálu je zjevné, že povinný subjekt za poskytnutí požadované informace požaduje po stěžovateli úhradu účelně vynaložených nákladů, a to z důvodu mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací.

Pojem mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací není InfZ legálně vymezen. Vyhledáním informací lze rozumět činnost povinného subjektu, resp. jeho pracovníků, která spočívá v identifikaci a následném shromáždění požadovaných informací a v navazujícím zpracování odpovědi na žádost, tzn. utřídění informací za účelem jejich předání žadateli (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 A 83/2001-39). Do vyhledání informací však již není možné zařadit dobu nutnou na posouzení, zda vyhledání dané informace lze nebo nelze poskytnout. Pod pojem vyhledání informací lze tedy podřadit skutečně strávený čas fyzickým shromažďováním dokumentů pracovníky povinného subjektu.

O mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací se jedná tehdy, jestliže shromáždění informací bude pro daný povinný subjekt představovat v jeho konkrétních podmínkách časově náročnou činnost, která se objektivně vzato vymyká běžnému poskytování informací tímto povinným subjektem, tedy jestliže vyhledání informací již v daném případě nelze s ohledem na pojetí veřejné správy jako služby veřejnosti považovat za běžnou, povinný subjekt nijak nezatěžující součást obvyklé agendy. Jedná se tedy o situace, kdy pracovník povinného subjektu, pověřený vyřízení žádosti o informace, bude nucen na delší dobu přerušit či odložit plnění svých úkolů a cíleně se po určitou dobu věnovat pouze vyhledáváním požadované informace. Vzhledem k uvedenému je však třeba také dodat, že mimořádnou rozsáhlost nelze obecně vyčíslit počtem hodin, tzn. nelze říci, že za všech okolností bude podmínka mimořádně rozsáhlého vyhledávání splněna, jestliže vyhledávání informací bude trvat např. 10 a více hodin. Při vyhledávání informací je třeba vždy zohlednit konkrétní podmínky každého povinného subjektu. Nelze tedy ani vyloučit, že mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací bude dáno i při vyhledávání např. pouze po dobu 2 hodin.

Mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací tak může ve své podstatě zahrnovat činnosti, které směřují k vyhledání informací velkého množství a různorodého obsahu, tedy informací typově odlišných, které povinný subjekt nemá shromážděny na jednom místě a pro jejich vyhledání je tedy nutné vyvinout zvýšenou aktivitu. Dále se může jednat i o případy, kdy žadatel požaduje informace sice související, avšak vzhledem k jiným objektivním okolnostem bude poskytnutí informace vyžadovat rozsáhlou činnost povinného subjektu. Např. se bude jednat o „starou“ informaci, u níž není přesně známo, kde je uložena. O mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací

se však může jednat i v případě, kdy žadatel fakticky požaduje pouze jeden dokument či málo údajů, nicméně jejich shromáždění skutečně objektivně vyžaduje mimořádně rozsáhlé vyhledávání.

Lze tedy shrnout, že mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací zahrnuje takové náklady povinného subjektu, které nelze ad hoc vymezit časovým úsekem či množstvím konkrétních dokumentů, nýbrž musí být vždy přihlédnuto k faktickému rozsahu a komplikovanosti samotného vyhledávání informace ze strany pracovníků povinného subjektu.

III.

S ohledem na stížnostní námitky stěžovatele přistoupil dále nadřízený orgán k přezkumu způsobu stanovení výše úhrady nákladů v rozsahu požadovaném stěžovatelce, tj. tím, zda povinný subjekt uplatnil úhradu řádně a ve lhůtě stanovené InfZ a dále tím, zda celková výše úhrady odpovídá § 17 InfZ, nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle InfZ a schválenému sazebníku úhrad za poskytování informací.

Dle doloženého spisového materiálu povinného subjektu plyne, že výzvu k úhradě nákladů za poskytnutí požadovaných informací zaslal povinný subjekt stěžovateli prostřednictvím datové schránky dne 15. 7. 2024, přičemž byla tentýž den stěžovateli doručena. Splnění lhůty pro oznámení výše úhrady tak bylo ze strany povinného subjektu dodrženo.

Z podkladů je dále zjevné, že povinný subjekt požadovanými informacemi disponuje, avšak nedisponuje jimi v té podobě, kterou stěžovatel požaduje, tj. nemá k dispozici žádný statistický přehled rozhodnutí, která by obsahovala všechny stěžovatelem vymezené údaje. Zákon, jiný právní předpis, ani interní akt nenařizuje povinnost povinnému subjektu takovou informací disponovat. Povinný subjekt tak za účelem poskytnutí požadované informace musí nejprve vyhledat všechna dotčená rozhodnutí za požadované období a jejich následným pročtením pak v nich vyhledat všechny stěžovatelem požadované údaje. Poskytnutí informací je tedy podmíněno jejich vyhledáním, což ve vztahu k náplni chodu povinného subjektu, jak vyplývá ze spisového materiálu, představuje časově náročnou činnost, která se vymyká běžnému poskytování informací. Úhrada nákladů za poskytnutí informace je tak na místě.

Co se však týká samotného stanovení a vyčíslení požadované úhrady za poskytnutí informací, dospěl nadřízený orgán k závěru, že tato úhrada nebyla stanovena v souladu se zákonem.

Smyslem zákonné povinnosti povinného subjektu odůvodnit oznámení o požadavku k úhradě účelně vynaložených nákladů na poskytnutí informace, je nepochybně umožnit žadateli o informaci, aby sám posoudil, zda informace, které mu budou po provedení úhrady poskytnuty, skutečně odpovídají předmětu jeho žádosti a tedy, zda celková výše úhrady byla řádně a v souladu se zákonem vyčíslena. Z přípisu povinného subjektu ze dne 15. 7. 2024 pod č. j. KUKHK-IZ-78/MSZ/2024 řádné odůvodnění požadované úhrady zcela jednoznačně neplyne, přičemž povinný subjekt toto odůvodnění dostatečně neprokázal i v rámci stížnostního řízení.

Povinný subjekt ve výzvě uvedl, že eviduje 310 odvolacích řízení za předmětné období, přičemž časovou dotaci nutnou k vyhledání požadovaných informací stanovil v rozsahu 6 minut. Ačkoliv nadřízený orgán fakticky nerozporuje uvedenou časovou dotaci, nelze tvrzení povinného subjektu o odhadu času vynaloženém na zpracování informace hodnověrně ověřit.

Spisový materiál povinného subjektu sice obsahuje základní informace o průběhu vyhledání, avšak chybí údaje, které by byly přezkoumatelné. Jestliže subjekt potřebuje na 1 spis 6

minut, mělo by být z jeho popisu znatelné, proč si nárokuje takový čas. Tedy na jak velkém vzorku spisů prováděl test (příčemž vzorek 1 spisu by byl na danou věc zcela nedostatečný, ke stanovení adekvátního časové dotace by bylo třeba provést test na větším množství rozhodnutí.).

Zde je nutné přitakat námitce stěžovatele, že je rozdíl mezi časovou dotací na zjištění, zda se jedná o relevantní dokument k žádosti stěžovatele, a časovou dotací, která zahrnuje i samotné zpracování požadovaných informací.

Vzhledem k neexistenci testovacího vzorku tak nadřízený orgán může uznat toliko časovou dotaci nutnou ke zjištění, zda se jedná o spis relevantní k dotazu stěžovatele. Tu stanovuje na 1 minutu, což je doba, která byla ověřena testem na základě mnohačetných žádostí žadatelů o informace v řídičské agendě. Časovou dotaci nutnou pro zjištění požadovaných informací nelze s ohledem na její nepřezkoumatelnost považovat za uznatelnou.

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že případě 310 spisů je uznatelná časová dotace 5,16 hodiny ($310 \times 1 = 310 \text{ minut} = 5,16 \text{ hodiny}$).

Z toho důvodu tedy snižuje úhradu za rozsáhlé vyhledávání na částku **1 032 Kč**.

Celkem jde tedy o 5,16 hodiny vyhledávání v sazbě 200 Kč za 1 hodinu, tj. o celkové náklady ve výši 1 032 Kč. ($5,16 \times 200 = 1 032 \text{ Kč}$).

Ke stěžovatelovým námitkám nadřízený orgán dále uvádí, že povinný subjekt používá elektronickou spisovou službu Ezop a eviduje pouze počty odvolacích řízení, které předkládá v rámci kontroly nadřízenému orgánu, tj. Ministerstvu dopravy. Žádnou další evidenci odvolacích řízení nevede.

Stěžovatelem jednotlivě požadované informace ohledně odvolacích rozhodnutí proti rozhodnutí o přestupku, jímž byl obviněný uznán vinným z přestupku dle z.č. 361/2000 Sb., která byla povinným subjektem vydána a napadena žalobou a sp. zn. pod kterou je řízení o žalobě vedeno před soudem bohužel nelze jednoduše exportovat ze spisové služby a je nutné je vyhledat a vypsát z jednotlivých spisů, tak jak povinný subjekt již uvedl při odůvodnění mimořádně rozsáhlého vyhledávání ve stanovení úhrady. S tímto zdůvodněním se nadřízený orgán ztotožňuje a považuje ho za dostatečné.

K dohledání jednotlivých věcí a poskytnutí požadovaných informací je třeba v rámci spisové služby EZOP projít kontejnery nazvané přestupky 2023 a vybrat z těchto kontejnerů rozhodnutí o odvolání. Jedná se o kontejnery 4 oprávněných úředních osob. Je třeba do každého spisu nahlédnout a ověřit, zda se jednalo o přestupek dle zákona číslo 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen z. č. 361/2000 Sb.), neboť v uvedených kontejnerech jsou též přestupky dle zákona číslo 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákona číslo 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, delegace řízení, podjatosti a podobně. Požadované informace je pak třeba zpracovat ve formě excelové tabulky.

Z výše řečeného považuje povinný subjekt za zjevné, že pro poskytnutí požadovaných informací skutečně bylo nutné provést mimořádně rozsáhlé vyhledávání, byť ne v takovém rozsahu, jak bylo původně stanoveno, a tedy byly splněny podmínky pro vznik možnosti nárokovat si úhradu vynaložených nákladů dle § 17 zákona č. 106/1999 Sb. To vyplývá jak z celkového rozsahu dotčených případů, tak z procesů, které by bylo třeba k vyhledávání provést (informace se

nenachází v přímo či ve snadno poskytnutelné podobě, ale je třeba je v jednotlivých spisech najít a zpracovat pro potřeby jejich poskytnutí).

IV.

Nadřízený orgán s ohledem na uvedené dospěl k závěru, že nelze řádně přezkoumat výši úhrady účelně vynaložených nákladů za poskytnutí informace, jež povinný subjekt stěžovateli vyčíslil, neboť z předmětného spisového materiálu není možno dovodit, jaké skutečné náklady povinný subjekt s vyřizováním žádosti měl, tedy výši úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací. Nadřízený orgán proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí a snižuje výši úhrady na 1 032 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné (§ 16a odst. 9 zákona o svobodném přístupu k informacím).

V Praze dne 4. srpna 2025

Mgr. Jakub Stadler
Ředitel
Odbor komunikace

Rozdělovník:

- 1.
2. Krajský úřad Hradeckého kraje, Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové, ID DS: gcgbp3q
3. do spisu MD